

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: A. I., bytem J., zastoupeného: JUDr. Vlastimil Pihera, Ph.D., advokát se sídlem Jungmannova 745, 110 00 Praha 1, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 17.8.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.6.2015 č.j. X o starobní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 29.6.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 16.4.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Vlastimila Pihery, Ph.D., na nákladech řízení částku ve výši 4.719,- Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 17.8.2015 se žalobce *domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 29.6.2015 č.j. X*, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.4.2015, jímž byla zamítnuta jeho žádost o zvýšení starobního důchodu. Rozhodnutí byla dle žalobce vydána v rozporu s § 28 ve spojení s § 107 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), a § 2 ve spojení s § 1 písm. b) nařízení vlády č. 363/2009 Sb., *o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993* (dále jen **nařízení**).

Žalobce dále uvedl, že byl rozhodnutím zkrácen na svých ústavně garantovaných právech porušením čl. 1 věty první Listiny základních práv a svobod (dále jen *Listina*) a čl. 2 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen *Ústava*). Sdělil také, že pracoval jako důlní zámečnick pro X a.s. (dále jen *zaměstnavatel*) v kategorii I AA uran od 14.8.1991 do 20.12.2014. V období před 1.1.2009 získal 2.036 směn v hornictví v uranových dolech, ale jeho zaměstnání skončilo až po tomto datu dne 20.12.2014 z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice. Namítal špatný výklad ustanovení § 1 písm. b) nařízení žalovanou a odkázal přitom na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13.1.2014, č.j. 16 Ad 5/2013-164. Datum 1.9.2009 dle žalobce stanoví pouze, kdy měly být odpracovány požadované směny, časový termín, do něhož měla být dosažena nejvyšší přípustná expozice (dále jen *NPE*), není v ustanovení udán. Dále žalobce namítl, že žalovaná nerozhodovala podle právního stavu účinného v době vydání napadeného rozhodnutí. V doložce vyznačené na čelní straně „Vypraveno dne“ je uvedeno datum 30.6.2015. Podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, tak bylo napadené rozhodnutí tohoto dne i vydáno. Dne 1.6.2015 ovšem nabylo účinnosti nařízení vlády č. 69/2015 Sb., kterým se nařízení o důchodech horníků změnilo a doplnilo, když tato novela mj. zrušila v § 1 písm. b) první odkaz na dobu „před 1. lednem 2009“. V době vydání napadeného rozhodnutí, tedy rozhodné ustanovení, na němž postavila svou argumentaci žalovaná, již nařízení neobsahovalo. Žalovaná měla také rozhodovat v souladu s již vydanými rozhodnutími, která se týkala skutkově shodných či obdobných případů a v době rozhodování o případě žalobce velmi dobře věděla, že její výklad nařízení neodpovídá přinejmenším dvěma věcně zcela srovnatelným případům (rozhodnutí o důchodu pana L. a F. N., na které je odkazováno ve shora uvedeném rozsudku č.j. 16 Ad 5/2013-164). Výklad žalované neodpovídá ani vysvětlení, které se podává na jejích internetových stránkách, kde podmínka dosažení NPE není determinována dnem 1.1.2009, nýbrž je uvedeno, že pro přiznání starobního důchodu v příslušném případě, tj. případě zaměstnání v uranových dolech, postačí dosažení NPE bez ohledu na den, kdy k takové skutečnosti došlo. Žalobce se dovolával právní jistoty, k čemuž odkázal na rozhodnutí nejvyššího správního soudu (dále jen *NSS*) ze dne 16.3.2014, sp.zn. 1 Afs 50/2009. Závěrem navrhl, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, přičemž požadoval i náhradu nákladů řízení. (*K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.*)

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 29.6.2015 č.j. X* žalovaná mimo jiné uvedla, že dle potvrzení zaměstnavatele X a.s. v období od 14.8.1991 do 31.12.1992 odpracoval žalobce v pracovní kategorii I AA uran 304 směn a od 1.1.1993 do 31.12.2008 1.732 směn; celkově tedy odpracoval 2.036 směn, když NPE dosáhl dne 28.11.2014, tzn., že její dosažení nebylo příčinou toho, proč účastník nezískal 2.200 směn v kategorii I AA uran před 1.1.2009. Splnění podmínky 1.981 směn v I AA pracovní kategorii je přitom vázáno na dosažení nejvyšší přípustné expozice před 1.1.2009. Žalovaná odkázala na znění § 1 písm. b) nařízení ve znění účinném od 1.7.2010 do 31.5.2015. Z díkce ustanovení § 1 písm. b) nařízení pak dle ní vyplývá, že dosažení NPE musí spolu se splněním dalších podmínek nastat do data 1.1.2009, což se v případě účastníka řízení nestalo. Vzhledem ke skutečnosti, že nárok na důchodovou dávku, resp. na přepočtení starobního důchodu, vzniká splněním všech zákonem stanovených podmínek, nelze žádosti o přepočtení důchodové dávky podle nařízení vyhovět, neboť nesplňuje beze zbytku podmínky dané § 1 písm. b) nařízení, když NPE dosáhl až dne

28.11.2014. Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13.1.2014, č.j. 16 Ad 5/2013-164 pak nelze aplikovat, když byl vydaný pro jinou osobu v odlišné právní věci.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 13.11.2015 uvedla mimo jiné, že žalobce uplatnil dne 17.12.2007 prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**) žádost o přiznání starobního důchodu podle § 29 zákona od 5.2.2008, o které žalovaná rozhodla rozhodnutím ze dne 21.1.2008, kdy mu přiznala starobní důchod od 5.2.2008. Poprvé žalobce žádost o přepočtení starobního důchodu podle nařízení uplatnil dne 19.5.2010, což bylo zamítnuto rozhodnutím ze dne 10.9.2010 pro nesplnění § 3 odst. 1 písm. b) nařízení, poté proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly žalovanou rozhodnutím č.j. 460 405 108/315-zp ze dne 22.11.2010 zamítnuty a rozhodnutí ze dne 10.9.2010 bylo potvrzeno. Žádost o přepočtení starobního důchodu byla znovu uplatněna dne 7.1.2015, kterou žalobce doplnil potvrzením X a.s. ze dne 5.1.2015. Ze spisového materiálu má žalovaná prokázané, že žalobce odpracoval v době od 14.8.1991 do 31.12.1992 v kategorii I AA uran celkem 560 dnů, tj. 304 směn a v období od 1.1.1993 do 31.12.2008 celkem 1.732 směn; celkem odpracoval 2.036 směn. Zaměstnání žalobce ukončil z důvodu dosažení NPE dne 20.12.2014, když NPE dosáhl dne 28.11.2014. Z dikce ustanovení § 1 písm. b) nařízení vyplývá, že dosažení nejvyšší přípustné expozice musí, spolu se splněním dalších podmínek, nastat do data 1.1.2009, což se v případě žalobce nestalo. Dnem 1.6.2015 nabylo účinnosti nařízení vlády č. 69/2015 Sb., kterým bylo nařízení č. 363/2009Sb. změněno a v rámci přijatých změn došlo ke zrušení limitující podmínky spočívající v tom, že stanovený počet směn v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech musí být pojištěncem odpracován před 1.1.2009. Současně byl přechodným ustanovením upraven postup pro případy, kdy podmínky pro stanovení důchodového věku podle nařízení vlády č. 363/2009 Sb., ve znění účinném od 1.6.2015, byly splněny již před tímto datem. K případům, na něž žalobce odkazoval, sdělila žalovaná následující: v případě pana F. N. rozhodla ve věci žádosti o starobní důchod podle § 29 zákona s přihlédnutím k § 3 odst. 1 písmeno a) nařízení přiznáním starobního důchodu od 1.7.2010, neboť byly splněny podmínky získáním 2.043 směn v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech a zároveň zaměstnání skončilo z důvodu NPE. V případě pana J. L. žalovaná rozhodla přiznáním starobního důchodu od 20.7.2010 podle § 29 zákona s přihlédnutím k § 3 odst. 1 písmeno a) nařízení, neboť bylo prokázáno, že jmenovaný před 1.1.2009 získal 2.082 směn v I. AA pracovní kategorii v uranových dolech a jeho zaměstnání skončilo z důvodu NPE. Nárok na přepočtení starobního důchodu podle nařízení vlády č. 363/2009 Sb., ve znění účinném od 1.7.2010 i od 1.6.2015, tedy žalobci nevznikl od července 2010 jako v případech F. N. a J. L., ale až od 29.11.2014, tzn. ode dne následujícího po splnění časově poslední podmínky, kterou je dosažení NPE žalobcem dne 28.11.2014. Po přehodnocení a novém posouzení žalovaná dospěla k závěru, že žalobci vznikl nárok na úpravu starobního důchodu, avšak nikoliv od červencové splátky 2010, ale až od 29.11.2014. Starobní důchod by po zvýšení činil 17.195,-Kč měsíčně a žalovaná může žalobci vyhovět vydáním nového rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobci lze ve věci vyhovět zvýšením starobního důchodu po splnění časově poslední podmínky, tj. od 29.11.2014, ponechala žalovaná konečné rozhodnutí na soudu.*

Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce, vyplývá, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované ze dne 13.11.2015 odpovídají

obsahu spisu. Dále bylo zjištěno, že rozhodnutím č. I žalované ze dne 5.11.2015, č.j. X bylo rozhodnuto o zvýšení starobního důchodu žalobce od 1.1.2014 na 13.970,- Kč měsíčně a rozhodnutím č. II ze dne 5.11.2015, č.j. X bylo rozhodnuto o zvýšení starobního důchodu žalobce od 6.12.2014 na 14.086,- Kč měsíčně na základě žádosti žalobce o úpravu starobního důchodu za dobu výdělečné činnosti vykonávané současně s pobíraným důchodem.

Následně žalobce v podání ze dne 1.12.2015 sdělil, že souhlasí s výší přepočteného důchodu v částce 17.195,- Kč za měsíc a se zahájením výplaty přepočteného důchodu ke dni 29.11.2014. Nesouhlasil ovšem s tvrzením žalované, že nesplnil podmínku přiznání důchodu dle původního znění nařízení, neboť nedosáhl nejvyšší přípustné expozice do konce roku 2008. Časové omezení 1. lednem 2009 podle původního znění § 1 písm. b) předmětného nařízení se nevztahovalo k podmínce „pokud výkon zaměstnání v hornictví skončil z důvodu dosažení NPE. Toto omezení se vztahovalo pouze k podmínce odpracování 3.300 směn v zaměstnání v hornictví, resp. 2.200 směn, šlo-li o uranové doly. Takto žalovaná sama opakovaně rozhodovala a tento výklad potvrdilo i v žalobě odkazované rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ve věci sp. zn. 16 Ad 5/2013. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalované, že zaměstnanci dolu X pánové N., L. a T., kterým byl důchod přiznán dle nařízení vlády č. 363/2009 Sb. v původním znění, splnili podmínky tohoto vládního nařízení tím, že dosáhli NPE do konce roku 2008. Všichni jí dosáhli až po roce 2008 (a to v letech 2010, 2012, 2013). Žalobce se souběžně s podáním žaloby obrátil na žalovanou s podnětem k provedení přezkumného řízení podle § 98 správního řádu, ta se k podnětu dosud nevyjádřila. Setrval na svém návrhu, jak jej formuloval v žalobě a současně sdělil, že souhlasí, aby soud rozhodl ve věci samé bez jednání.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Podle § 1 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. ve znění účinném do 31.5.2015 se toto nařízení vztahuje na osoby, které

a) vykonávaly před 1. lednem 1993 zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, (dále jen „zaměstnání v hornictví“),

b) **odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 300 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 2 200 směn, nebo pokud výkon zaměstnání v hornictví skončily z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 081 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1 981 směn.** Počet těchto odpracovaných směn za dobu před 1. lednem 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hornictví se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru; za dobu po 31. prosinci 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž osoba uvedená v písmenu a) po převážnou část vykonávala podle potvrzení vydaného podle § 4 zaměstnání v hornictví, a

c) nesplnily podmínky uvedené v zákoně č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.

Dle § 1 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. ve znění účinném od 1.6.2015 se toto nařízení vztahuje na osoby, které

a) vykonávaly před 1. lednem 1993 zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem 1) zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, (dále jen „zaměstnání v hornictví“),

b) **odpracovaly v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 300 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 2 200 směn, nebo pokud výkon zaměstnání v hornictví skončily z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, odpracovaly před 1. lednem 2009 v zaměstnání v hornictví celkem aspoň 3 081 směn, popřípadě, jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1 981 směn.** Počet těchto odpracovaných směn za dobu před 1. lednem 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hornictví se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru; za dobu po 31. prosinci 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž osoba uvedená v písmenu a) po převážnou část vykonávala podle potvrzení vydaného podle § 4 pod zemí zaměstnání v hornictví, a

c) nesplnily podmínky uvedené v zákoně č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. prosince 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.

Podle čl. 2 (přechodných ustanovení) nařízení vlády č. 69/2015 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 363/2009 Sb., **byly-li podmínky pro stanovení důchodového věku podle § 1 a 2 nařízení vlády č. 363/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení, splněny přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení a starobní důchod**

a) nebyl před tímto dnem přiznán, stanoví se důchodový věk podle nařízení vlády č. 363/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení, a pro stanovení procentní výměry starobního důchodu se použije obdobně § 76a zákona o důchodovém pojištění; starobní důchod lze přitom přiznat nejdříve ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení,

b) byl před tímto dnem přiznán, postupuje se obdobně podle § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 363/2009 Sb. s tím, že starobní důchod se zvýší nejdříve od první splátky důchodu splatné po dni nabytí účinnosti tohoto nařízení.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 29.6.2015 je důvodná.*

Hlavní spornou otázkou mezi účastníky řízení byl výklad § 1 písm. b) nařízení, u něhož navíc došlo již v průběhu správního řízení k novelizaci. Právě s ohledem na změnu tohoto ustanovení pak žalovaná v průběhu soudního řízení sama navrhla, že vzhledem ke zmírnění podmínek, kdy dostačující je stanovený počet směn v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, který musí být pojištěncem odpracován před 1.1.2009, může vydat ve věci nové rozhodnutí, kterým žalobci zvýší důchod na částku 17.195,-Kč měsíčně, se zahájením výplaty přepočteného důchodu ke dni 29.11.2014, s čímž žalobce souhlasil.

Tento postup se jeví soudu jako vhodné řešení, když napadené rozhodnutí ze dne 29.6.2015 bylo vydáno dne 30.6.2015 (vypraveno téhož dne), tedy v době rozhodování o podaných námitkách žalobce, již bylo účinné nové znění nařízení a žalovaná měla při odůvodnění svého rozhodnutí z něho vycházet, avšak držela se striktně svého výkladu ustanovení § 1 písm. b) účinného od 1.7.2010 do 31.5.2015 a se zmírněním podmínek se v odůvodnění svého rozhodnutí žádným způsobem nevypořádala. Přitom v rámci přijatých změn došlo ke zrušení limitující podmínky, kdy určený počet směn v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech musel být pojištěncem odpracován před 1.1.2009.

Jelikož obě strany řízení souhlasily s vydáním nového rozhodnutí ve věci, konkrétně se zvýšením starobního důchodu na částku 17.195,-Kč měsíčně ke dni 29.11.2014, považuje soud již tuto skutečnost samu o sobě, jako dostačující důvod pro zrušení napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí a vydání nového rozhodnutí ve věci. Toliko na žalované bude záležet, jakým způsobem se v novém rozhodnutí vypořádá s žádostí žalobce a dostatečně srozumitelným způsobem zdůvodní mimo jiné výši přiznaného starobního důchodu i datum, od něhož bude důchod v této výši žalobci přiznán. Soud nemůže předjímat toto rozhodnutí a konkretizovat jeho znění, pouze připomíná, že v případě, nebude-li žalobci vyhověno ohledně jeho žádosti o přepočet starobního důchodu podle nařízení a žalovaná se řádně nevypořádá, pak má žalobce samozřejmě možnost bránit se proti novému rozhodnutí opravnými prostředky, jakož i novou žalobou ve správním soudnictví.

Protože se v rámci řízení o starobním důchodu jedná o částku, která je pravidelným měsíčním příjmem žalobce, tedy neúměrné protahování řízení má pro něho nepříjemné finanční následky, nezabýval se soud dalšími námitkami z žaloby, které byly v tuto chvíli pro rozhodnutí ve věci nadbytečné, když je v zájmu žalobce, aby nové rozhodnutí o zvýšení jeho důchodu bylo vydáno v co nejkratší lhůtě a žalovaná sama navrhla vydání nového správního

rozhodnutí v této věci, s čímž žalobce souhlasil. *Současně se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.*

S ohledem na shora uvedené, kdy žalobní body *soud* shledal důvodnými ve shora uvedeném rozsahu, proto dle § 76 odst. 1 písm. b), § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s. *rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 29.6.2015 i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 16.4.2015 a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I.).*

Žalovaná v této věci tedy nejprve vydá nové rozhodnutí ohledně výše starobního důchodu žalobci v souladu s § 28 zákona a s přihlédnutím k § 1 písm. b) nařízení vlády v účinném znění, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 95/2015-40 ze dne 2.6.2016, přičemž jeho výrok i odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb. a předmětného nařízení a současně budou mít oporu ve skutečnostech zjištěných z dávkového spisu.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *k datu 29.6.2015.*

Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, soud přiznal náklady řízení (*výrok II. rozsudku*), a to za 3 úkony právní služby á 1.000,-Kč, tj. 3.000,-Kč, za převzetí a přípravu zastoupení, návrh ve věci samé (podání žaloby) a písemné podání ve věci samé (replika k vyjádření) a s tím spojené 3 náhrady hotových výdajů á 300,-Kč (dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) i § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen *AT*) v platném znění), tedy celkem 3.900,-Kč, to vše zvýšené o DPH ve výši 21%, tj. 819,-Kč; tedy celkem za právní zastoupení 4.719,-Kč. Přiznanou částku nákladů řízení uhradí žalovaná na účet zástupce žalobce č. X, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 2. června 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně